

13. postaja: Jezusa snamejo s križa in ga položijo materi v naročje

Svetopisemski odlomek oziroma povzetek postaje križevega pota

(za starejše otroke)

V Svetem pismu preberite odlomke: Jan 19,25 in 19,28-40

ali

(za mlajše otroke)

Jezusa snamejo iz križa in ga položijo Mariji v naročje.

Spodbuda za premišljevanje

(za starejše otroke)

V življenju se moramo večkrat od nekoga ali česa ločiti, posloviti. Začasno ali za vedno. Na primer: zaradi selitve v drug kraj, ločitve staršev, razbitega prijateljstva, konca počitnic, izgube ljube živali. Najhujša ločitev je gotovo smrt ljubljene osebe. Bolj ko imamo koga radi, bolj trpimo, globlja je naša žalost. Ob tem pa čutimo tudi hvaležnost, da je bil ta človek del našega življenja.

ali

(za mlajše otroke)

Marija je bila ob Jezusu do konca, do njegove smrti. Čutila je Jezusove bolečine, z njim je trpela. Ko je že umrl, ga je še enkrat objela. Njegovo telo je vzela v naročje, kot da bi ga želela zaščititi.

Jezus je na križu rekel: »Glej, tvoja mati.« S temi besedami nam je dal Marijo za mamo. Zato jo lahko takrat, ko bomo v stiski, prosimo, naj tudi nas vzame v svoje naročje in nam pomaga. Ona, ki je morala veliko pretrpeti, bo sprejela našo prošnjo.

Spodbuda za pogovor *(izberemo po lastni presoji)*

- Kako spoznamo, da je nekdo žalosten? Kako se obnašamo, do ljudi, ki so žalostni oz. žalujejo?
- Na kakšen način jim lahko pomagamo?
- Pomislimo kdaj na to, da se bomo morali nekoč ločiti od ljudi, ki jih imamo radi? Kako se lahko pripravimo na slovo?
- Radi nosimo na grobove cvetje? So res dokaz, da smo imeli rajnega radi in še vedno nanj mislimo?
- Podarimo kdaj rože komu od živih in mu s tem pokažemo, da ga imamo radi, da smo mu hvaležni?
- Si želimo, da bi dobili rože v dar?
- Kako vplivajo rože na naše medsebojne odnose?

Spodbuda za ustvarjanje

- Iz lego kock oblikujemo Jezusa v Marijinem naročju.

Spodbuda za molitev

- Ko končamo z ustvarjanjem, sedemo za družinsko mizo. Prižgemo svečko in se umirimo. Ob tem lahko igra umirjena glasba.
- Ob pogledu na Jezusa v Marijinem naročju, eden od staršev ali starejših otrok reče:
13. postaja: Jezusa snamejo iz križa in ga položijo Mariji v naročje. *Molimo te Kristus in te hvalimo,*
- Vsi skupaj: *ker si s svojim križem svet odrešil.*
- Na začetku molitve se spomnimo vseh pokojnih, za katere želimo moliti spodnjo molitev:

*Gospod,
ti nisi Bog mrtvih, temveč Bog živih.
V tebi živijo vsi, ki si jih poklical k sebi.
Spominjamo se vseh rajnih, ki smo jih imeli radi,
še zlasti (...naštejemo imena pokojnih...),
in vseh, ki smo jih poznali.
Gospod, hvala ti, da so v tvoji rokah,
saj si rekel: »Na svojo dlan sem zapisal tvoje ime.«
Gospod, spominjamo se tudi vseh umrlih,
vseh pozabljenih in zabrisanih imen,
za katerimi nihče ne joka in jih nihče ne pogreša.
Sprejmi jih v svoje naročje.*

Zmolimo očenaš, ...

- *Usmili se nas, o Gospod! Usmili se nas.*
- Zaključimo s križem.

Literatura:

Josef Braun (2008), Pot križa, Salve.